

Lysets morgen

Solen stiger op over profetværdighedens horisont

Justice Pīr Muḥammad Karam Shāh al-Azhari

Dansk oversættelse © Islamisk.dk / Rasha Surur 2008

Det var *Rabi' al-Awwal* måned. Dagen var mandag, og tidspunktet var det strålende, behagelige tidspunkt ved daggy. Nattens gruopvækkende mørke splittedes, mens dagslyset var begyndt at spredes. Dette var øjeblikket hvor den evige glædes lys og evindelig fryd skinnede i den simple beboelse, der havde været oversvømmet med den dunkle længsel og fortvivelse som 'Abd al Muṭṭalibs unge, svigerdatter, der var blevet enke, havde oplevet.

Et så velsignet barn blev født, hvis charmerende ansigt ikke blot behagede hans bedrøvede mor med sand lykke, men glædessmil begyndte at pryde enhver sorgbetyngt persons læber. Ved tilsynekomsten af denne personificering af lys, begyndte ikke blot 'Abdullahs hytte af sorg at funkke, men alle steder hvor fortvivelse og forfærdelse havde hærget, begyndte stråler af håb nu at spredes og opmuntre knuste hjerter. Ikke alene ophævedes det arabiske lands ulykke, men menneskeheden som i århundreder var bundet i lænker af grådighed og begær, og som jamrede idet den blev spændt af grusomhedens barbariske jerngreb, modtog de forfriskende glædelige nyheder om frihed fra enhver type mental, social og politisk slaveri. Ikke alene blev de syndefulde indbyggere i Mekka og Hijaz til gudfrygtige og selverkendende mennesker, men dørene til den guddommelige videns gæstfrihed åbnedes for enhver beboer, såvel arabere som ikke-arabere, og hele menneskeheden blev inviteret, således at enhver som ønskede det kunne stå frem, og med så megen styrke han besidder løfte, placere sine læber på og drikke af dette bæger af ren drikkeelse. Melodiske fugle hengav sig i sang ved hans ankomst, som ville forsyne menneskehedens ødelagte have fra efterårets hovmod med et evigt forår. De hærgede rosenbede blomstrede ikke og var døende, men han var kommet som ville vække dem og gøre dem til florerende blomster. Visdommens polerede perler, der i århundreder lå nyttesløst i kundskabens og årvågenhedens oceaner i favnen på østersskaller, langsomt begyndte begæret om berømmelse og tilsynekomst at strække sine lemmer i dem.

Verdenens Mester (Allāh velsigne ham og give ham fred) bliver født

I diskussionen om 'Abdullāhs forhold (Allāh være tilfreds med ham) har vi tidligere med glæde, allerede omtalt hans gunstige ægteskab. Da Āmina (Allāh være tilfreds med hende) ankom til sin ædle svigerfar 'Abd al-Muṭṭalibs velsignede hjem, blev lyset som var Lederen af begge verdener (Allāhs fred og velsignelser være med ham) videregivet fra 'Abdullāhs lykkelige pande og lagde sig til hvile i hendes rene mave. Men, selv her var dette klare lys uforligneligt i sin pragt.

Āmina (Allāh være tilfreds med hende) konstaterer:

»Jeg følte ikke engang at jeg var blevet gravid. Jeg mærkede heller ikke til nogen af de byrder, som andre kvinder i en sådan tilstand oplever. Det eneste jeg vidste, var at

min menstruationsperiode var færdig. En dag, da jeg var i en tilstand mellem vågenhed og søvn, kom nogen til mig og spurgte, »Āmina! Ved du at du er gravid?« Jeg svarede: »Det ved jeg ikke.« Da sagde han: »Du er gravid og i dig hviler denne nations Leder og Profet.« Dagen hvor dette fandt sted var mandag.«¹

Hun fortæller videre, at graviditetsdagene passerede med megen bekvemmelighed og lethed, og da tiden var inde kom den samme engel, som havde givet hende de gode nyheder og sagde til hende:

»Sig: Jeg søger tilflugt for ham hos Allāh, mod det onde fra enhver misundelig person.«

Profetens glædelige fødsel fandt sted om mandagen, den tolvte i *Rabi' al-Awwal*. Nogle har sagt at det var den anden i *Rabi' al-Awwal* og andre har sagt at det var den tiende. Āmina (Allāh være tilfreds med hende) fortæller videre, at på natten hvor begge verdeneres Leders glædelige fødsel fandt sted (Allāhs fred og velsignelser være med ham), så hun et lys ved hvilket Syriens paladser blev oplyst i det omfang, at hun fysisk kunne se dem. Det er nævnt i en anden beretning, at da Profetens fødsel (Allāhs fred og velsignelser være med ham) fandt sted, fremkom et lys fra Āmina (Allāh være tilfreds med hende), som forvandlede hele huset til et lysende punkt. Der var lys i alle retninger og hjørner.

'Abd al-Rahmān ibn 'Awfs mor, Shifa, som var bestemt til at blive Profetens plejerske (Allāhs fred og velsignelser være med ham), fortæller at da Profetens fødsel (Allāhs fred og velsignelser være med ham) fandt sted, i den respekterede Āminas hjem, bar hun Profeten (Allāhs fred og velsignelser være med ham) med sine to hænder og så hørte hun en stemme sige: »Må din Herre være dig Nådig.« Shifa fortæller:

»Da denne personificering af lys kom til syne, spredtes lys foran mig til Øst og Vest, så jeg endda så nogle syriske paladser.«

Shifa fortsætter med at fortælle, at da hun lagde sig ned spredtes mørke pludseligt og hun blev ængstelig og skælvede. Et lys dukkede op ved hendes højre side og nogen spurgte: »Hvor har du taget barnet hen?« Nogen svarede: »Jeg tog ham mod Vest.« Det samme mørke spredtes atter og hun blev ængstelig og skælvede. Pludselig dukkede et lys op ved hendes højre side og nogen spurgte: »Hvor tog du ham hen?« Svaret der blev angivet var: »Jeg tog ham mod Øst og jeg vil ikke tage ham igen.« Denne scene foruroligede konstant hendes hjerte indtil Allāh (Den Mest Ophøjede) skænkede Sit elskede Sendebud profetværdigheden og hun var blandt de første til at acceptere og tro på Profeten (Allāhs fred og velsignelser være med ham).

Āmina (Allāh være tilfreds med hende) nævner at da Profeten (Allāhs fred og velsignelser være med ham) blev født, sad han på sine knæ på gulvet og kiggede op mod himlen. Hans navlestreng var allerede skåret over. Wahab ibn Zam'as tante siger at da Allāhs Sendebud (Allāhs fred og velsignelser være med ham) blev født i Āminas hjem, sendte hun en person for at informere 'Abd al-Muṭṭalib. Da personen der bragte de gode nyheder ankom, sad 'Abd al-Muṭṭalib i *ḥatīm* [den halvcirkelformede mur i Kabaens vestlige side] blandt sine sønner og lederne for lokalsamfundet. Da han blev informeret om at Āmina havde født et barn, var der ingen grænse for hans lykke og glæde. Han kom til Āmina og hun fortalte ham om de lys og manifestationer hun havde set under fødslen og også om de stemmer hun havde hørt.

¹ Ibn al-Jawzi, *al-Wafā'*, bind 1, side 88.

‘Abd al-Muṭṭalib tog Profeten (Allāhs fred og velsignelser være med ham) og drog af sted til Kabaen. Der stod han op, og bad til Allāh (Den Mest Ophøjede) og udtrykte taknemmelighed for denne gunst og velsignelse. Ibn Waqīd beretter at ‘Abd al-Muṭṭalib i dette øjeblik fremsagde følgende vers:

*al-ḥamdu li Llāhi l-ladhī a‘ṭāni,
hādha l-ghulāma ṭ-ṭayyiba l-ardāni.*

Al pris tilkommer Allāh, som har skænket mig
dette barn, hvis ærmer er så rene

*qad sāda fi l-mahdi ‘ala l-ghilmāni,
u‘īdhuhu bi l-bayti dhi l-arkāni.*

Han er i sin vugge lederen over alle børn,
Jeg søger tilflugt for ham i Allahs hus

*ḥatta arāhu bāligha l-bunyāni,
u‘īdhuhu min sharri dhī shan‘āni,
min ḥāsidiṅ muḍṭiribi l-‘ayāni.*

Indtil jeg ser ham modig og magtfuld,
søger jeg tilflugt for ham fra enhver fjendes ondskab,
og enhvers jalousifulde blik

‘Abbās (Allāh være tilfreds med ham) forklarer at da Profeten (Allāhs fred og velsignelser være med ham) blev født, var han allerede omskåret og hans navlestreng var skåret over. Da Profetens farfar (Allāhs fred og velsignelser være med ham) ‘Abd al-Muṭṭalib fandt ud af dette blev han meget overrasket og udbrød: »Denne min søn vil i sandhed få en meget høj status!«

Digteren i profetværdighedens hof, Hassān ibn Thābit (Allāh være tilfreds med ham), blev skænket et langt liv af Allāh (Den Mest Ophøjede). Han tilbragte tres år i uvidenhed og blev skænket tres år som komplet troende. Han fortæller:

»Jeg var omkring syv eller otte år gammel og jeg havde en sådan forståelse, at jeg altid huskede alt hvad jeg hørte eller så. En dag, tidligt om morgenen så jeg en jøde råbe, højt oppe på en bakke i Yathrib. Han annoncerede: »Kom til mig alle jer fra det jødiske samfund!« Da de hørte hans kald kom de alle løbende og samledes nær ham og spurgte ham hvad der var galt. Han svarede: »Aḥmads stjerne er steget op, som den skulle i løbet af natten, hvor Aḥmad (Allāhs fred og velsignelser være med ham) skulle blive født ifølge de gamle skrifter!«

Den jødiske præst Ka‘b Aḥbār fortæller, at han i Toraen havde læst, at Allāh (Den Mest Ophøjede) gav Mūsā (fred være med ham) viden om tidspunktet for den ædle Profets fødsel (Allāhs fred og velsignelser være med ham) og Mūsā (fred være med ham) havde informeret sit folk om dette tegn. Mūsā (fred være med ham) sagde:

»Den Stjerne som I kalder for sådan og sådan, når denne flytter sig fra sit sted – dette vil være tidspunktet hvor Muḥammad Den Udvalgte (Allāhs fred og velsignelser være med ham) vil blive født.«

Dette var så almindeligt kendt blandt Israels børn, at de lærde plejede at fortælle hinanden om det og advare deres kommende generationer imod det.²

‘Ā’isha (Allāh være tilfreds med hende) fortæller og beretter fra de personer som var tilstedeværende ved den glædelige fødsels tidspunkt. Hun siger:

»En vis jøde havde bosat sig i Makka. Da natten kom hvor Profeten (Allāhs fred og velsignelser være med ham) blev født, tog han til en forsamling af Quraysh og spurgte: »Oh, Quraysh! Er et barn blevet født blandt jer i nat?« Folk udtrykte deres uvidenhed om sagen. Jøden sagde: »Husk mine ord! På denne nat er det sidste folks profet blevet født og Oh Quraysh! Han vil være af jeres stamme og der vil være en plet af hår et sted på hans skulder.« De tog alle hjem efter at have hørt dette. Alle spurgte de deres husstande og blev informeret om at der på denne nat var blevet født en dreng hos ‘Abdullāh ibn ‘Abd al-Muṭṭalib, som havde fået det velsignede navn Muḥammad. Folk kom og fortalte det til jøden, som bad dem tage ham hen for at se drengen. Endelig tog de ham med hen til Āminas hus og anmodede om at se hendes søn. Hun bragte barnet ud til dem. De afdækkede hans ryg og da jøden så hårpletten på skulderen, besvimede han og faldt om på gulvet. Da han vågnede, spurgte folk hvad der var sket med ham. Han svarede med megen beklagelse: »Profetværdigheden for Israels børn er blevet afsluttet. Oh, stamme af Quraysh! Fryd jer i overflod! På grund af dette velsignede nyfødte barn vil jeres ære og storhed spredes til Øst og Vest.«³

Der er mange sådanne beretninger hvori de lærde fra Bogens Folk har givet glade tidender om den ædle Profets glædelige fødsel (Allāhs fred og velsignelser være med ham).

‘Abd al-Muṭṭalib fortæller:

»Den nat jeg var i Kabaen, så jeg idolerne pludseligt bevæge sig fra deres sted og falde i knæfald. Fra Kabaens vægge blev følgende stemme hørt: »Den Udvalgte og den Fortrukne er blevet født. De der ikke tror, vil forsvinde ved hans hånd. Kabaen vil blive rensset for afgudsdyrkelse og han vil påbyde tilbedelse af Allāh, Den Sande Konge og Den Alvidende.«

Kilde: Uddrag fra *Ḍiyā’ al-Nabī*, af Justice Pīr Muḥammad Karam Shāh al-Azharī, *Ḍiyā’ al-Qur’ān Publishings* (Lahore), 1. Udgave, bind 2, s. 27-32. Denne danske oversættelse er baseret på den engelske oversættelse af Bakhtyar Haider Pirzada al-Azhari, fra april 2006, udgivet af Jamia al-Karam.

Offentliggjort: 10. August 2008

² Aḥmad ibn Zaynī Dahlān, *al-Sīrat al-Nabawiyya*, bind 1, side 48.

³ Ibid.